

Latter Vedic period Polity and Society (session-22)

ಉತ್ತರ ವೇದಗಳ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ

Introduction (ಪೀಠಿಕೆ): The period that followed Rig Vedic Age is known as Later Vedic Age. This age witnessed the composition (ರಚನೆ) of three later Vedas namely, the Samaveda, the Yajurveda, the Atharvaveda .Samhitas, Brahmanas, Aranyakas and the Upanishads of all the four Vedas and later on the two great Epics (ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು)--the Ramayana and the Mahabharata were written in this period which deals with the polity and the society of this period.The fertile (ಫಲವತ್ತಾದ) land of the Ganga-Yamuna in the east which became the new home of the Aryans rose into prominence which was known as 'Aryavarta'.With the emergence of big kingdoms in the Later Vedic Age the struggle for supremacy among different states was of frequent occurrence.

Origin of Kingship

There were two theories regarding the origin of kingship. The Aitareya Brahman explained the rational theory of election by common consent of origin of kingship. Side by side the Taittiriya Brahman explained the divine origin of kingship. It explained how Indra, "though occupying a low rank among the gods, was created their king by Prajapati." The king had absolute power. He became the master of all subjects. He collected taxes like "bali", "sulka" and "bhaga"(ಬಲಿ, ಶುಲ್ಕ & ಭಾಗ) which constituted 1/6 of the total produce (ಉತ್ಪನ್ನ).The Shatapatha Brahmana described the King to be infallible and immune from all punishments.

Rise of Big States: With the progress of Aryan settlements in the eastern and southern part of India, the small tribal states of Rig Vedic period replaced by powerful states. Many famous tribes of Rig Vedic period like Bharatas, Parus, Tritsus and Turvasas passed into oblivion and new tribes like the Kurus and Panchalas rose into

prominence.

Growth of Imperialism:

With the emergence of big kingdoms in the Later Vedic Age the struggle for supremacy among different states was of frequent occurrence.. The Rig Vedic title of “Rajan” was replaced by the impressive titles like Samrat, Ekkrat, Virat, Bhoja etc. These titles marked the growth of imperialism and feudal ideas.

Administrative Machinery:

They included the Bhagadugha (collector of taxes), the Suta (charioteer), the Akshavapa (superintendent of gambling), the kshattri (chamberlain), the Govikartana (king’s companion in the chase), the Palogala (courtier) the Takshan (Carpenter), the Rathakara (Chariot marker) in addition to the ecclesiastical and military officials like the Purohita (chaplain) the senani (general), and the Gramani (leader of host or of the village).

Caste Society:

Various sub castes evolved in addition to the traditional four-castes. The Brahmanas and Kshatriyas emerged as the two leading castes out of the general mass of population, known as vaisyas. The vaisyas were superior to the sudras but their position was steadily deteriorating.

Latter Vedic period Society:

The entire span of life was divided into four phases or ‘ahsramas’, namely, “bramhacharya’ or celibacy, ‘garhasthya’ or householdership, ‘Vanaprastha’ or spiritual recluse and ‘sanyasa’ or meditation. During the phase of ‘brahmacharya’, the pupils studied in gurukulas and practised celibacy.

Education:

The curriculum came to include study of the Vedas, Upanishads’ philosophy, grammar, rhyme and Mathematics. They also were given teaching in basic education like cattle-breeding, agriculture, manufacture of articles and preparation of medicines. Each pupil

gave some donation to his teacher (Gurudakshina) at the end of the tutelage.

Position of Women:

Now they came to be equated with the Sudras. No more were they eligible to take part

with men in the political, spiritual and cultural matters. The status and dignity of women were lowered during the Later Vedic period. The women lost their high position and independence which they had in the Rig Vedic Age. They were deprived of their right to the Upanayana (ಉಪನಯನ) ceremony. Polygamy (ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ) prevailed in the society.

ಉತ್ತರ ವೇದಗಳ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ-22

ಪೀಠಿಕೆ:

ಈ

ಕಾಲವು

ಸಾಮವೇದ, ಯಜುರ್ವೇದ, ಅಥರ್ವಣವೇದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕಗಳು, ಸಂಹಿತೆ, ಉಪನಿಷತ್, ರಾಮಾಯಣ ಹಾಗೂ ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಎವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಗಂಗಾ-ಯಮುನ ನದಿಗಳ ಫಲವತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶವು ಉತ್ತರ ವೇದಗಳ ಆರ್ಯರ ನೆಲೆಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಆರ್ಯಾವರ್ತ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅದು ರಾಜಕೀಯ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಜತ್ವದ ಮೂಲ: ತೈತ್ತಿರಿಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿವರಿಸುವಂತೆ ರಾಜತ್ವವು ದೈವದತ್ತವಾದ್ದು. ರಾಜನು ಪ್ರಜಾಪಥಿಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವನು. ಐತೆರೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವು ತಾಕಿಕ ಸದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ರಾಜನು ಜನರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ರಾಜನು ಪ್ರಭಲನಾಗಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ಜನರು ಬಲಿ, ಭಾಗ, ಶುಲ್ಕ, ಎಂಬ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ಪನ್ನದ ಆರನೆ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು.

ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯಗಳ ಉಗಮ: ಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಭಾಗಗಳು ಉತ್ತರ ವೇದಗಳ ಜನರಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ಋಗ್ವೇದ ಕಾಲದ ಸಣ್ಣ ಬುಡಕಟ್ಟು ರಾಜ್ಯಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಲ ರಾಜ್ಯಗಳ ಉಗಮವಾಯಿತು. ಭರತ, ಪರು, ಮತ್ತು ತುರುವಾಸುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಕುರು, ಮತ್ತು ಪಾಂಚಾಲ ರಾಜ್ಯಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು.

ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ: ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟಗಳು ನಡೆದವು. ಋಗ್ವೇದದ ರಾಜನ್ ಬದಲಿಗೆ ಸಾಮ್ರಾಟ್, ವಿರಾಟ್, ಮತ್ತು ಭೋಜ ನಾಮಗಳು ರಾಜನಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಇವು ರಾಜ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು.

ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಯಂತ್ರಗಳು: ಬಾಗದುಘ (ತೆರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಾಹಕ) ಸುತಾ (ರಥ ತಯಾರಿಕ) ಅಕ್ಷವಪ (ಜೂಜು

ಮುಖ್ಯಸ್ಥ) ತಕ್ಷನ್(ಕಮ್ಮಾರ) ರಥಕಾರ ಹಾಗೂ ಸೆನಾನಿ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಗ ರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದರು.ಗಾಮಿನಿ ಹಳಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿದ್ದನು.

ಜಾತಿ ಸಮಾಜ: ಸಮಾಜವು 4 ವರ್ಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಾಗೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಭಲ ಕುಲಗಳಾಗಿದ್ದು ಇವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ವೈಸ್ಯ ಮತ್ತು ಸೂದ್ರರು ಕೆಳವಗದ ಜನರಾಗಿದ್ದರು.

ಸಮಾಜ: ಅವರ ಇಡಿ ಜೀವನವು ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಆಶ್ರಮ,ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ,ಗೃಹಸ್ಥ ಹಾಗೂ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಹಂತಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುರುಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿಕ್ಷಣ: ವೇದ,ಉಪನಿಷತ್,ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.ಜೀವನ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗುರುಗಳಿಗರ ಗುರು ಕಾಣಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಹಿಳೆಯ ಸ್ಥಾನ: ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಸಮಾನತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ,ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕವಾಗಿದ್ದಳು.ಸೂದ್ರರಂತೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಳ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರು.ಉತ್ತರ ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಳು.ಉಪನಯನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ,ಮತ್ತು ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಳು.

REFERENCES :

(ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು)

- DR.N.Shaik Masthan and Dr.M.Munirajappa- A History of Ancient India.-year of publication -2013.-published by Silicon valley Publisher –Banglore.
- ಅಖಂಡ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ –ಪ್ರೊ.ಡಿ.ಟಿ.ಜೋಶಿ. Publication-Vidyanidi Prakashana Gadag. -2009
- ಸಮಗ್ರ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸ.- K.Sadashiva. Priyadarshani Prakashana publication.-2015